

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฤณนา สยามเนตร . “อิทธิพลของภาพยนตร์ที่มีต่อวัยรุ่น”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . 2503

กิตติภานต์ ภูมิสวัสดิ์ . “การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยปิดในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อภาพยนตร์ไทย”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . 2528

“กีปีแล้วหนังไทย”. Filmview . 1 : 5 (มิถุนายน 2536) : 48

“ครึ่งปีหนังไทย”. Filmview . 1 : 5 (สิงหาคม 2536) : 44-50

“ครั้งนี้โลกฉุดไม่อยู่”. ภาพยนตร์บันเทิง . 18 : 778 (23-30 ธันวาคม 2534) : 74

ฐีร์ วิจิตรวาทการ . “ภาพยนตร์ไทยและสังคมไทย”. วารสารธรรมศาสตร์ . 13 : 3 (กันยายน 2527) : 54-66

_____. “Thai Movies as Symbolic Representation of Thai Life”. วารสารสังคมศาสตร์ . 2520 : 38

จำเริญลักษณ์ ธนาวงศ์น้อย . “ภาพยนตร์”. เอกสารประกอบการสัมนาสาขาวิชาภาพยนตร์และภาพถ่าย . คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน (10-11 สิงหาคม 2525 ห้องประชุมชั้น 4 ตึกเอนกประสงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)

_____. ภาพยนตร์ปริทรรศน์ . (คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2524) : 54-66

ดวงตา แแดงประดับ . “สาระหนังไทยยังคืนหาตัวเองไม่พบ”. นิตยสาร . 4 : 3 (ธันวาคม) : 87-97

โอม สุขวงศ์ . ภาพยนตร์ไทย . 2526 : 92-98

_____. “85 ปี ภาพยนตร์ในประเทศไทย”. ศิลปวัฒนธรรม . 3 : 8 (มิถุนายน 2525) : 6-25

“บทวิเคราะห์ตัวคยาภาพยนตร์”. เออนเตอร์เทน . 3 : 30-31

บำรุง สุขพรรณ์ . “ปัญหาและอุปสรรคของภาพยนตร์ไทย”. ข่าวสารการพาณิชย์ กรมพาณิชย์ สัมพันธ์ กระทรวงพาณิชย์ . (พฤษภาคม 2518) : 35

ปิยฤทธิ์ เลาวัณย์ศิริ . “ภาพยนตร์กับสังคม”. วารสารศาสตร์ . 4 (มิถุนายน - กันยายน 2526) : 30-36

- ผู้สื่อข่าวบันเทิงแห่งประเทศไทย . “สมาคมงานประกวดภาพยนตร์ยอดเยี่ยมพระสรัสรดีประจำปี 2535”. ตึกตาทาง 35 . (12 ธันวาคม 2535)
- “ภาพยนตร์ไทยกับการสร้างค่านิยมในสังคมไทย”. สยามรัฐรายวัน . 36 (พฤษจิกายน 2528) : 8
- “วัฒนธรรมไม่ได้อยู่แค่การผุ่งห่ม”. ไทยรัฐ . (อังคารที่ 3 พฤษภาคม 2537) : 17
- ศิริ เลากยถุ . “ภาพยนตร์ในทศวรรษของ McLuhan”. นิตยสาร . (9 พฤษภาคม 2523) : 1-7
- “สกู๊ปที่สุดแห่งปีของวงการภาพยนตร์ไทย”. ดาวภาพยนตร์ไทย . 16 : 766 (3 มกราคม 2536) : พิเศษ 2, 4, 6
- “สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ การประกวดภาพยนตร์แห่งชาติครั้งที่ 1”. การประกวดภาพยนตร์. (25 มกราคม 2535)
- สุรพล ชลวิไล . “ประวัติภาพยนตร์ไทย”. นิตยสาร . 2 : 6 (ธันวาคม 2516) : 7-10
- เสถียร จันทิมาธร . “บทบาทอันจำกัดของภาพยนตร์ไทยในปัจจุบัน”. นิตยสาร . 2 : 3 (กันยายน 2516) : 31-36
- “หนังไทย - สถาบันศีเร่อ”. เออนเตอร์เทน . 65 : 25-28
- “หนังไทยในทศวรรษผู้อ่านวนการสร้าง”. เออนเตอร์เทน . 130 (มกราคม 2532) : 4-37
- “หนังไทยไอก เน้นหลักการตลาดใช้กลยุทธ์เชิงเมนท์เพชั่น จับตลาดดูและสปอนเซอร์”. นิตยสารเดือน . 7-77 (พฤษจิกายน 2533) : 36, 39
- อภิวัติ โพธิสิทธิ์ . “ภาพยนตร์กับการรับใช้สังคม”. นิตยสาร . 6 (กุมภาพันธ์ 2521) : 18-20
- เอกสารประกอบการสัมนาเรื่อง “สู่อนาคต.....ภาพยนตร์ไทย” กองนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . (วันพุธที่ 10 พฤษภาคม 2531) : 15

ภาษาอังกฤษ

Michael Brake . Comparative Youth Culture . Routledge London , 1985

Paul Wilis . Common Culture . Westview Press . Boulder , 1990

ภาคผนวก

ภาษาพยัคฆ์เรือง เที่่ ส้ม อ่อง

กลุ่มคนไทย

กำกับ นิรันดร์ ธรรมปิริชา

บท วรรณกรรม วงศ์สยาม

กำกับภาพ วิเชียร เรืองวิชณุกุล

นำแสดง ตึก ชิโร่, อังกณา ทินดี, ปวีณา ชาเร่ฟสกุล

ຕະຫຼາມ ເຄຣມຫຼູ ໂທກ

“เท่” เป็นนักศึกษาคณะศิลปกรรมเพิ่งเข้ามาอยู่ที่หอพักนักศึกษาเป็นวันแรก และในวันแรกนี้เองเท่ก็ได้เห็นอะไรหลายสิ่งหลายอย่างของการอยู่ร่วมกันของนักศึกษาที่นี่ในหลายรูปแบบด้วยกัน เช่น ผู้หญิงอยู่ห้องเดียวกันกับผู้หญิง ผู้ชายอยู่ห้องเดียวกันกับผู้ชาย ซึ่งก็คงจะเป็นเรื่องปกติธรรมชาตของมนุษยชาติ และในวันหนึ่งขณะที่เท่เดินอยู่เผอิญไปชนกับ “ขักษ์” และ “มด” นักเลงโดยของวิทยาลัยเข้า ทำให้เป็นและหนังสือของเท่หล่น “ส้ม” ดาวมหาวิทยาลัยแห่งนี้เดินผ่านมา พอดีจึงช่วยเก็บของให้เท่ ซึ่งกำลังยืนติดตะลึงในความงามของส้มและตกหลุมรักในทันทีที่พบเชอ แต่ขณะที่กำลังยืนสนடากับส้มอยู่นั้น เท่หารู้ไม่ว่าเป็นการไปขวางทางบวนคุรุจางค์ของ “นกน้อย” และ “เก๊ไก่” เข้าทำให้นกน้อยโโนโหนาก

อาจจะเป็นเพราะความโน่ในเรื่องของความรัก การตามจีบสัมชั่นนิครักอยู่แล้วซึ่ง “ผู้ไทย” จึงเดินไปด้วยอุปสรรค แต่ทุกอย่างที่ทำลงไปนั้นด้วยท่องไม่ได้รู้ด้วยเหย่าทั้งหมดอยู่ในสายตาของ “อ้วง” ทอมซึ่งอยู่ห้องตรงข้ามกันกับห้องของเข้า อ้วงทันไม่ได้ที่จะเห็นเพื่อนร่วมห้องตัวเองต้องมาตกอยู่ในสภาพของคนโน่ อ้วงจึงยืนนือเข้าม่าช่วยเหลือโดยการเป็นโค้ชให้เท่านั้น เรื่องของความรัก ซึ่งส่วนมากนักจะไม่ค่อยได้เรื่องเท่าไรนัก แต่จะกลับกลายเป็นความวุ่นวายเสียมากกว่า เช่น อ้วงให้เกียรติเพื่อบำพารสันไปทางน้ำ เนื่องจากเห็นว่าเท่คงจะสุดๆ ไม่ได้กีดงามนิรถับ วันนั้นจึงไปกันทั้งหมด 4 คน คือ เท่ สัม นกน้อยและเก้าไก่ แต่รถเกิดไปเสียระหว่างทางเท่แก่ปัญหาโดยการให้รถลากมาลากไปจนถึงร้านอาหาร ซึ่งสร้างความอับอายให้กับ 3 สาวมาก เมื่ออ่อนรู้เรื่องราวดังได้ไปซื้อคอกไม้เพื่อให้เท่เอ้าไปจ้องอยู่สัม แต่กีดกันไม่ตัดหน้าไปเสียก่อน

ช่วงนี้เองเท่านั้นที่ได้วาครุปสัมโภยาศัยจินตนาการในการนึกหน้าสัมคนที่ตนรัก ซึ่งได้สร้างความเจ็บปวดให้อ่องอยู่ไม่น้อย เนื่องจากอาจจะเป็นเพราะความใกล้ชิดอ่องจึงเริ่มหาลงรักเท่ แต่ก็บอกความในใจไม่ได้ เท่านั้นน้ำแตร์สันใจว่าครุปสัมอยู่ในขณะที่อ่องกำลังบากเบิกมั่นกับการแสดงของมหาวิทยาลัยในชุด “ความมีดีสีขาว” อ่องจึงนานอกเท่ให้ไปเป็นกำลังใจด้วยแต่พูดอย่างน้อยใจ

เนื่องจากเหตุจะไม่ค่อยสนใจนัก เมื่อถึงวัยแสดงเท่ไปดูจริงๆ และถึงกับตกตะลึง เพราะอ่อนแต่งตัว แต่หน้าเป็นผู้หญิงซึ่งสวยงาม แต่เท่ก็นอกกว่าอ่อนนั้นสวยงามเพื่อนส่วนส่วนส่วนคนรัก

พ.ไทนั้นแม้จะสัมภูตแล้วแต่ก็ยังไปจีบผู้หญิงคนอื่นด้วย และขณะที่เขาไปส่ง “ตีก” แฟนอีกคนนั้นเหตุเกิดไปเห็นเข้าพอดี พ.ไทดอกใจมากแต่ก็ยังคงไปรับ-ส่งตีกเหมือนเดิม จนกระทั่งวันหนึ่งสัมภ์เห็นค่าตัวเองว่า พ.ไทนีคนอื่นด้วยจึงโทรศัพท์ขอเลิกคนกับพ.ไทด์ พ.ไทนั้นโทรศัพท์มาเนื่องจากคิดว่าเท่เป็นคนปากพลอยไปบอกสัมภ์ในเรื่องนี้ จึงชวนหักมือและมดไปรุ่มทำร้ายเท่ โชคดีที่สัมภ์กับอ่อนไปช่วยไว้ได้ทัน

เห็นนั้นเมื่อรู้ว่าสัมภ์กับพ.ไทด์คนกันแล้วยิ่งมีกำลังใจในการจีบสัมภ์มากขึ้น แต่สัมภ์ก็ยังไม่มีที่ท่าว่าจะรับรักตอบจากเขา จนกระทั่งเหตุว่าครูป.สัมภ์เสร็จปีก็ยังปีกับอ่อนว่า จะนำรูปไปให้สัมภ์อย่างไรจะทำให้สัมภ์ประทับใจมากที่สุด อ่อนแม้จะเจ็บปวดแต่ก็รับปากว่าจะจัดการให้ ในคืนนั้นเองเท่ไปรับสัมภ์มาที่หอประชุมของมหาวิทยาลัย เมื่อเดินเข้าไปในหอประชุมก็พบรูปสัมภ์อยู่ท่ามกลางดอกไม้และสถานที่สองด้านที่อยู่ทางขวา สร้างความประทับใจให้สัมภ์มาก

ขณะที่กำลังจะกลับบ้านทั้งคู่ก็พบกับพ.ไทด์มาด้กรอพบสัมภ์ พ.ไทด์มาอีกนิดกับสัมภ์ แต่สัมภ์ไม่ยอมคืนคีด้วยพ.ไทด์จึงหัวเสียกลับไป อ่อนเดินไปหาเท่แล้วถามว่าถ้าพ.ไทด์กับสัมภ์กลับไปคืนคีดกันเท่าจะทำอย่างไร เท่ไม่ตอบอ่อนจึงตอบแทนว่าสำหรับเรื่องนั้นการเห็นคนที่เรารักมีความสุขก็เพียงพอแล้ว ที่อ่อนพูดเช่นนี้ เพราะสัมภ์กับเท่กำลังมีความสุขอยู่นั้นเอง

กារພົນຕົວເຮື່ອ ແລະ ແລະ ແລະ 2 ຄົນປ່ອງໄສ

ກຣີເຂົ້າວິລຶດ

ກຳກັນ ປະບູຮ ວິ່ງຊື່ນ

ນທ ປະບູຮ ວິ່ງຊື່ນ

ກຳກັນກາພ ວິເຊີຍ ເຮື່ອວິຈຸນຸຖຸ

ນຳແສດງ ປະບູຮ ປະບູຮ , ນາຕຍາ ຈັນທິරຸງ ,

ເສາວລັກນົມ ກຣີອຮັບຜູ້ , ວະເໜຫຼູ ນິມສຸວະຮັນ

ກລຸ່ມນັກສຶກຍາແພນກ່າງກາພຂອງສຕາບັນເທດໂນໂລຢີຮາມມົງຄລ ວິທຍາແບຕເທກນິກ
ກຽງເທພອັນປະກອບໄປດ້ວຍພື້ຈີດ ດາວເຮື່ອ ປຶ້ງ ພູ້ແລະຫະເໝີນ ມາຮັນຈັງດ່າຍກາພຍනຕົກໄທກັນນາຍ
ຖຸນຄົນໜີ່ທີ່ຈັງຫວັດຂອນແກ່ນ ແດ່ເນື່ອງຈາກນີ້ກາຣ Take ມາກເກີນໄປນາຍຫຸນຈຶ່ງສັ່ນເລີກຈັງ ນັກສຶກຍາ
ທຸກຄົນຈຶ່ງມູ່ງໜ້າສຸ່ນຫາວິທຍາລັບຂອນແກ່ນ ຮະຫວ່າງທາງພື້ຈີດໄດ້ຂັບຮົດປາດໄປ-ມາກັນຮົດຂອງນັກສຶກຍາ
ໝາຍນົມດ່າຍກາພຂອງມາວິທຍາລັບຂອນແກ່ນຈຶ່ງປະກອບໄປດ້ວຍເມີນ ຕີ້ກ ຕິ້ມແລະອີກຫລາຍາຄນ ທຳໄຫ້ຮ
ຂອງໜຸ່ນໆຈາກເທກນິກກຽງເທພລ້ອຫລຸດຈນຕ້ອງຈັງເກີຍນາເຂົ້າໄປສ່ວນຮົດຂອງນັກສຶກຍາ
ມາວິທຍາລັບຂອນແກ່ນກີເສີຍນີ້ກວັນອອກເດີນໄປໜັນ

ທີ່ມາວິທຍາລັບຂອນແກ່ນມີກາຣແນະນຳນັກສຶກຍາຈາກເທກນິກກຽງເທພທີ່ຈະມາຟິກສອນ
ກາຣດ່າຍກາພໄທກັນນັກສຶກຍາໝາຍນົມດ່າຍກາພຂອງມາວິທຍາລັບ ທຳໄຫ້ທັງສອງຝ່າຍຕ່າງໆງຸນງແລະທຳໄຫ້
ເຮື່ອດກຫຸ່ມຮັກຕີກທັນທີ ຂັ້ນດອນແຮກໃນກາຣຝຶກກາຣດ່າຍກາພນັ້ນນັກສຶກຍາເທກນິກກຽງເທພໄດ້ໄໝ
ສາມາຊີກໝາຍນົມດ່າຍກາພທີ່ທຸກຄົນເຕີຍມີແສງຕາມຮຽນຮາດີ ຈາກນັ້ນກີໄປດ່າຍຮູບກັນ
ທີ່ປ່າສາຫັກພົນມຽງ ຕອກເຂົ້ນຂະໜາດທີ່ທຸກຄົນເຕີຍມີແສງຕາມຮຽນຮາດີ ຈາກນັ້ນກີໄປດ່າຍຮູບກັນ
ເພື່ອນຈຶ່ງຊ່ວຍກັນເຂົ້າໄປຕາມຫາໃນປ່າສາຫັກພົນມຽງ ຈຶ່ງກີພົນເຫດກາຮັກກັນດ່າຍກັນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ປຶ້ງເຫັນ
ກີ່ນີ້ໄດ້ເຄີຍເຫັນໄດ້ ເຫັນທີ່ໄດ້ ສ່ວນພູ້ເຫັນຜີ ພອອກມານອກປ່າສາຫັກທຸກຄົນກີເຈັກກັບຜິຮ້າຍຕົນນີ້
ແຕ່ກີ່ວ່ວນໃຈກັນຮູມທຸນຕີຜົດນັ້ນແລະກະຮະໜາກໜ້າກາກອອກນາ ປ່າກງົງວ່າເປັນຫະເໝີນ ຖຸກຄົນໂນໂຫ
ນາກສ່ວນຫະເໝີນກີ່ໄຫ້ເຫດຜລວ່າເພື່ອເປັນກາພິສູນວ່າເພື່ອນຈຸເປັນຫ່ວງຕົນຫີ້ໄນ້

ອອກຈາກປ່າສາຫັກພົນມຽງ ທີ່ມ່າງກາພກີ່ນຸ່ງສຸ່ງກະຮົງ ຖຸກຄົນເພີດເພີລິນກັນກາຣ
ດ່າຍຮູບກັນຮາດີຕ່າງໆ ໄນວ່າຈະເປັນດັ່ນໄນ້ ດອກໄນ້ ອີວ ກາພພຣະອາທິດຍືດກົດິນ ແດ່ເຮື່ອງກັບນັ້ນນັ້ນ
ໄປບັງກຸງເຫັນຫຼັນ ຈຶ່ງເປັນທີ່ອູ້ງຂອງຄົນໜົນທີ່ມີຄ້ອຍໂກກສີກັບເປັນຈຳນວນນາກ ທັນນີ້ເນື່ອງຈາກປ່າໄນ້ທີ່
ນັ້ນຖຸກນາຍຫຸນທີ່ເຂົ້າແຕ່ໄດ້ລັກລອບຕັດໄປໜາຍ ທຳໄຫ້ຝ່ານໄມ້ຕົກຕາມຄຸດກາລົ້ນດິນກັນດາທຳນາໄນ້ໄດ້ຜລ
ຄົນສ່ວນໃໝ່ຈຶ່ງຂາກຈນ ໂດຍເຮື່ອໄດ້ພຸດວ່າ “ເຮົາໄມ້ກວະຈະນາເພື່ອດ່າຍຮູບປຸ່ອຍ່າງເດືຍວ່າ ແດ່ເຮົາກວະຈະໜ່ວຍ
ເໝີອຄົນໜົນທີ່ມີ” ຖຸກຄົນເຫັນດ້ວຍຈຶ່ງໜຸ່ງໜ້າສູ່ “ໜຸ່ງນັ້ນໂຄກອີແປປ່າ” ຈຶ່ງເມີນອກວ່ານີ້ເພື່ອເປັນ

ครูอยู่ที่นั่น เมื่อไปถึงทุกคนเห็นสภาพของโรงเรียนที่ทรุดโทรมจนเกือบจะพัง ห้องน้ำก็ไม่มีใช้ จึงเรียกเงินกันไปซื้ออุปกรณ์เพื่อมาสร้างโรงเรียนใหม่และทาสีให้มีสีสรรสวยงาม รวมทั้งทำห้องน้ำแบบส้วมซึ่งให้ถูกตามหลักสุขอนามัยด้วย ชาวบ้าน ครูและนักเรียนชาวโโคกอีเปรี้ดีใจและกล่าวขอบคุณกลุ่มนักศึกษามาก

แต่ก่อนที่นักอาสาพัฒนาทั้งหลายจะกลับไปนั้น ครูเนื่องไว้ได้ชวนให้ทุกคนไปเดินป่าเพื่อจะได้เห็นถึงสภาพของป่าไม้ว่าถูกทำลายไปมากแค่ไหน ทุกคนรวมทั้งนักเรียนโรงเรียนโคงีและจังหวัดเดินทางเข้าป่ากัน แต่เดินไปได้สักพักทุกคนก็ต้องตกใจเมื่อได้ยินเสียงเลือยไฟฟ้าของพวงน้ำยาทุนที่กำลังติดไม้ออยู่ พื้นดินจึงชวนพวงผู้ชายไปถ่ายรูปเพื่อเป็นหลักฐานไปแจ้งตำรวจให้จับพวงกลองติดไม้มาดำเนินคดีตามกฎหมาย ส่วนผู้หญิงกับเด็กๆนั้นให้รออยู่ก่อน แต่ทุกอย่างไม่ได้เป็นไปตามความคาดหมาย เพราะพื้นดินใจที่เห็นนูนร่องขึ้น พวงที่กำลังติดไม้รู้ตัวจึงตามจับโดยใช้ปืน ไปในที่สุดพื้น ระหว่างนั้นและเมื่อกลับจังหวัดไป โดยพื้นดินบอกว่าคนที่เหลืออีก 3 คนพังอยู่ที่โรงเรียนโคงีและคนร้ายจึงยกพวกไปโดยให้สนุน 2-3 คนเผาตัวประกันไว้ ส่วนพื้นดินที่ร้องและปีงกลับไปบ่นกับให้ครูและพวงผู้หญิงพาเด็กๆกลับไปซ่อนตัวอยู่ก่อน โดยพวงเขา 3 คนจะไปช่วยพวงที่ถูกจับได้ และวันจะตามกลับไป

ในเวลาเดียวกันนั้นเอง ขอใบอนุญาตได้แบบคลุกเคละไม่ใช่กระบวนการพิจิต เรื่อง
และปีงไปเพื่อช่วยพากที่ถูกจับ ขอใบอนุญาตใช้ฟื้นฟื้นในการยิงหนังสต็อกที่แม่นยำยิงเข้าใส่คนร้าย¹
ส่วนพิจิต ปีงและเรืองกิริ่งล่อคนร้ายไป ขอใบอนุญาตจึงเข้าไปแก้เชือกให้พากที่ถูกจับได้ ในที่สุด
พากคนร้ายก็แพ้ เพราะน้ำหนักอยู่มุมแฟไฟ พูดปรบ nok ให้ทุกคนกลับไปที่โรงเรียนเพรรakenร้ายมุ่ง
หน้าไปก่อนแล้ว แต่กีสาขไปเสียแล้วเมื่อทุกคนไปถึงโรงเรียนก็เหลือแต่ชา ก คนร้ายแพ้เสียรอบ
เรียนไม่เว้นแม้แต่ลูกฝุตบูลที่ปีงให้ขอใบอนุญาตไว้จะเล่นกับเพื่อนๆ

แต่โชคบังเข้าข้าง เพราะขณะที่ทุกคนกำลังเสียใจอยู่นั้น เจ้าน้าที่จากมูลนิธิหนังสือพิมพ์ไทยรัฐก็มาถึงพร้อมกับแจ้งข่าวดีว่า ทางมูลนิธิจะมาสร้างโรงเรียนรวมทั้งจัดทำอุปกรณ์ทางการเรียนให้โรงเรียนโකอีเปะด้วย สักครู่ตัวราชกิมแจ้งข่าวดีอีกข่าวว่า กนร้ายที่เพาโรงเรียนและตัดไม้อย่างผิดกฎหมายนั้นถูกจับได้หมดแล้ว ทุกคนคืบไมากและกลับไปอย่างมีความสุขพร้อมทั้งให้สัญญาว่าพวกเขางจะกลับมาอีกอย่างแน่นอน

กथายนตร์เรื่อง ครั้งนี้โภกภูมีม่อญ'
ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น
 กำกับ รุจนา ธนาพ
 บท น้องนุช ชาลา
 กำกับภาพ สุเทพ เรืองจุ้ย
 นำแสดง บิลลี่ โอลเคน, จินตรา สุขพัฒน์, ธิศวรรษ สุวรรณโพธิ์,
 สายฟ้า เศรษฐบุตร, อลิสา อินทุสมิต

ในการแห่งรถซึ่งระหว่างแก๊กผู้เสื้อกันแก๊กแมงป่อง จามิกรที่ชื่นชมยกย่อง กยณะในฐานะลูกพี่ จึงยอมให้กยณะเป็นรถของพ่อตัวเองลงแข่ง ผลการแห่งขันคือเกิดอุบัติเหตุ กยณะขับรถอัดท้ายรถของปีโยรสพังขับเขิน พ่อของปีโยรสโวยวายบอกว่าลูกของตัวเองไม่ผิด กยณะต้องซ้อมให้ทั้งหมด จินดาหาราพี่สาวของจามิกรแซวว่าพ่อ กันแม่คือ รักษาและใจจันทร์กลับ มาจากต่างจังหวัดเมื่อไร คงเล่นงานจามิกรตายแน่

กยณะขินยอมที่จะซ้อมรถให้ทั้งหมด ภาวดาเพื่อนของจินดาหารที่เกลียดผู้ชายทั้ง โลภภูดกวนใส่กยณะหัวว่าอวคราชันทะเดาะกับกยณะ จามิกรร้อนใจและโกรธปีโยรสที่เห็นแก่ ตัวเขาจึงเล่าเรื่องให้พ่อ-แม่ฟัง รักษากลอกให้จามิกรไปบอกกยณะว่าให้ซ้อมแค่รถของปีโยรส ส่วน รถของจามิกรนั้นตัวเองจะซ้อมเอง ใจจันทร์ทำท่าคัดค้านแต่รักษาให้เหตุผลว่าเพื่อชื่อใจลูกชาย กลับคืนมาจากลูกพี่ คือกยณะที่จามิกรชื่นชมscratchesตามประสาวัยรุ่น

กยณะเกิดมาในครอบครัวร่ำรวย แต่สภาพภัยในครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น ขาด ความเข้าใจระหว่างพี่น้องต่างแม่ ทำให้เขาถูกถูกเป็นคนที่เต็มไปด้วยความกดดันและเข้าแอบชื่นชุม ความอบอุ่นของครอบครัวรักษา-ใจจันทร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็นคนมองโลกในแง่ดีของ จินดาหารที่ทำให้กยณะแอบชื่นชุมอยู่เงียบๆ ในในขณะเดียวกันจามิกรหรือคุณกลางน้องสาว ของจินดาหารที่ถูกจิตดื่นน้องสาวของยายขอไปเลี้ยงตั้งแต่เล็กๆ และเชือดูกอบรมสั่งสอนให้อบู่ภัย ได้กรอบระเบียบอย่างเคร่งครัด ที่สำคัญคือจามิกรถูกสอนอยู่ตลอดเวลาให้เกลียดกลัวผู้ชายทุกคน ดังนั้นจิตดึงให้ภาริตามากอยู่แล้วก่อนจะเป็นเพื่อนจามิกร แต่ภัยได้จิตใจของเชือดแล้วเชือ กลับต้องการหาไครสักคนมาทดสอบสิ่งที่ขาดหายไปในชีวิต และกยณะก็คือผู้ชายที่จามิกรหัวจะ ขึ้นให้เข้ามาทดสอบในส่วนนั้น

กยณะเกิดเรื่องใหญ่ขึ้นอีกรั้งเมื่อถูกพราหมกฤษ์ให้ขับรถซึ่งกับแก๊กแมงป่อง ซึ่งในครั้งนี้กลับร้ายแรงกว่าทุกๆ ครั้ง เมื่อศักดิ์เพื่อนคนหนึ่งในกลุ่มที่ติดไปกับรถที่กยณะขับได้

เสียชีวิตเพราะอุบดิเหตุรถค'rma ส่วนกยมະนาดเจ็นเพียงเล็กน้อข พี่สาวกยมະค'rma ต่างๆนานา กยมະที่กอดดันอยู่ก'rma เด็กกระเบิดออกมา เข้าตัดสินใจขึ้นไปทำงานกับพี่ชายที่เชียงใหม่ท่ามกลาง ความเห็นอกเห็นใจจากจินดาหาราและสามิกร

หากแต่จามิการลับค'rma แผนเพื่อที่จะหนีไปให้พ้นจากอานาของจิตดีและภาวดาที่ครอบคลุมเชืออยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวดานี้คงหึงหวงและแสดงที่ทำเป็นเจ้าของเชืออยู่ตลอดเวลา จามิการจึงหนีไปหากยมະที่เชียงใหม่และสิ่งที่กยมະคาดไม่ถึงเมื่อจามิการอกกับจิตดี และภาวดาที่ตามขึ้นไปรับตัวที่เชียงใหม่ว่า เชื่อมีอะไรกับกยมະแล้ว ภาวดาโกรธมากจะจ่ากยมະ แต่จามิการกว่าถ้าเช่นนั้นให้เชือเสียก'rma ภาวดาน้อยใจจึงครีดข้อมือตัวเองจนต้องเข้าโรงพยาบาล กยมະไปเยี่ยม ทั้งสองจึงยอมเป็นเพื่อนกัน ส่วนจามิการก็กลับไปอยู่กับจิตดีและยอมสารภาพว่าเชือไม่ได้มีอะไรกับกยมະ เรื่องทั้งหมดนี้เพื่อหนีจากภาวดา จินดาหาราเมื่อรู้ ความจริงก็รีบใจมากและปรับความเข้าใจกันได้กับกยมະ และกยมະก'rma ว่าจะทุ่มเทเพื่อการ สอน Entrance พร้อมกับจินดาหาราด้วย

ภาพยินต์เรื่อง ป้อสำหรับนางวัน

ເລື່ອງ.ເຄ.ເອນເຕວຣ໌ເທນແນທ໌

กำกับ พีรพล เนื้ยรเจริญ

๗๗๘

กำกับภาพ สุทัศน์ อินทรา ปกรณ์

นำแสดง นฤเบศร์ จินปีนเพชร , นัก เบเนนेटี ,

วิทิต และ

เรื่องเริ่มต้นที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่ชื่อ “แรร์พ” ตัวแสบประจำชั้นเกิดไปปีงับนักเรียนหญิง “นัน” ที่ห้องสวยห้องชน ยิ่งนี่เป็นลูกพี่ลูกน้องเกี่ยวข้องกับ “ยังกี” รุ่นน้องของแรร์พ ยังกีคนนี้แสบไม่แพ้ใครและไม่เคยนับถือรุ่นใหญ่รุ่นเล็กโดยเฉพาะกับแรร์พ ซึ่งยังหงุดหงิดหาเรื่องบุ่นเบื่องใจที่แรร์พมาตามจีบนี้ผู้ดิสากันสาขของตน ยิ่งทำให้ยังกีไม่ชอบหน้ารุ่นพี่คนนี้ทวีหนักขึ้นไปอีก

รุ่นใหญ่มีชัย平原อย่างเร็วແສບขนาดใหญ่ในกรุง ก็รู้ ยิ่งได้คู่หูอย่างหนึ่ง มีเวอร์ และนิวส์ผู้คนยิ่งผสมความช่าได้น่าดู โดยเฉพาะบีเวอร์เพ้อฝันอย่างเป็นนักวิทยาศาสตร์ ประสาท และสมองของเขางึงเอารีดแต่ทางประดิษฐ์คิดกันทั้งกลไกและอุปกรณ์ของเล่นใหม่ๆ ซึ่งถ้าคิดขึ้นมา ที่ไรไม่ใช่ครับ เป็นได้เดือดร้อน แต่อุปกรณ์ที่ว่ากลับมีคุณค่าในบางครั้ง เร็วอาจกีบังอาศัยฟื้มเมื่อบีเวอร์อยู่น้อยๆ อย่างน้อยก็คือกว่านิวส์ที่ดีแต่เพ้อฝันถึงเรื่องผู้หญิงในอุดมคติ ฝันแม้จะเป็นเวลา กลางวันแรกๆ โดยยอมแลกกับการถูกทำจากกลุ่มเพื่อนๆ

สองกลุ่มสองมุมคุณเชิงคณิตชั้นปีมัธยมี่แต่เรื่องขัดแย้งกันอยู่เสมอ ต้องเป็นธุระถึงนี่ที่มีปากไว้ห้ามทัพทั้ง 2 ฝ่าย ถนนสั่งสอนพยาบาลให้เพื่อนเข้าห้องเรียน บ่อยครั้งที่อาจารย์メリสาคนสวยที่ต้องใช้ไม้เด็ดแก้ผึ้งลูกศิษย์ของตน แต่ไม่รู้จะลงโทษอย่างไรวัยใสๆ ก็ขึ้นมาหัวใจรักคุณครู ยังไรว่าอาจารย์นินดผู้มาใหม่แอบหลงใหลในความงามพยาบาลตามจีบอาจารย์メリสา นักเรียนจึงหาทางช่วยแต่คุณเมื่อนะยังทำให้สถานการณ์แย่ลง สูตรรักของลูกศิษย์ที่คิดให้กลับให้

ผลลัพธ์ติดลบ อาจารย์ได้แต่กดุ้นใจในความหวังดีที่น่าเว็บนหัวของลูกศิษย์ จนกระทั้งถึงวันศึกษาแล้วแข็งแกร่งฟูบูลชั้นประวัติที่มีเร็พและทีมยังกี้ ซึ่งต้องอาศัยหัวของนีเวอร์นักประดิษฐ์คิดลูกคิดหนับให้ทีมเร็พคิดรับมือทีมยังกี้ ลูกคิดหนับของยังกี้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ สุดท้ายยังกี้เอาชนะไม่ได้ต้องกลับไปพร้อมความหุ่นหิ่น ยังกี้กับไวท์หัวฟัดหัวเหวี่ยงออกจากโรงเรียนจนเจอกับคู่อริเก่าจิกโก้เจ้าอินรุ่นอาแทนจะแย่ ดีที่เซอร์วิ่งตามมาเห็นเหตุการณ์จึงวิ่งกลับเข้ามามากความช่วยเหลือ เซอร์วิ่งไปจนเจอเร็พถึงจะแสงแต่เร็พซึ่งเป็นรุ่นพี่ก็มีพื้นฐานจิตใจที่ดี นึกถึงเลือดสีสถานบันเดียวกันจึงรีบยกพากตามมาตะเพิดจิกโก้ทันเวลา ทั้งสองกลุ่มเริ่มคุยกันได้ยังกี้ซึ่งในน้ำใจครั้งนี้ที่รุ่นพี่ช่วยเหลือ ยอมยื่นมือให้เร็พจับปรับความสัมพันธ์กันใหม่ ทำให้ทั้งนี่และเซอร์วิ่งทับไปที่ทั้งสองฝ่ายยอมพูดจาภาษาเดียวกันได้

จากวันเรียนถึงวันสอบครบรอบปีเดือนเพื่อเพิ่มความสัมพันธ์ในครีให้ดีขึ้น ทั้งหมดจึงนัดหมายพร้อมใจไปเที่ยวทะเลและไม่ลืมที่จะเตรียมแผนไว้กระชับหัวใจให้กับสองอาจารย์ กลเม็ดของลูกศิษย์ทำให้อาจารย์เมริสาและอาจารย์นิติมาด้วยกันจนได้ ทั้งหมดไปพักที่บ้านญาติของยังกี้และที่บ้านหลังนี้ฝีเจ้าคุณปู่ปราบวนิสัยมือไวของไวท์จนอยู่หมัด แผนดันนิสัยตำราอาจารย์นิติใช้ได้ผลเกินคาด ไวท์คงเข็ขายาดไปจนตาย เพราะเป็นลมหมดสติไปหาขับชั่วโมง

เป้าหมายของการไปทะเลครั้งนี้มิได้มุ่งตามมาแก้ปัญหาหัวโนยของเจ้าไวท์ แต่เด็กๆ ตั้งใจมาใส่ปูไข่ให้ดันรักในหัวใจของอาจารย์เมริสาเพื่ออาจารย์นิติผู้นำส่งสารนั้นเอง

gapayon trerong chiem deim laekki jom

ชื่นเอ็นเดอร์เทนเมนท์

กำกับ สมพงษ์ ตรีบุปผา

กำกับภาพ สาว หว่องสุกากุล

นำแสดง ตีก ชิโร่, แคนธลีญา อิงลิช, ลูกน้ำ เพิ่มสกุล

“อาจารย์ก้าวหน้า” เป็นอาจารย์คนใหม่ของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรชั้นเป็นวิทยาลัยชายล้วน เกิดไปทรงรัก “สีดา” ลูกสาวของ “ครูประชา” ซึ่งเป็นอาจารย์ใหญ่ของวิทยาลัยที่อาจารย์ก้าวหน้าสอนอยู่ สีดานั้นเป็นนักศึกษาหญิงของวิทยาลัยหญิงล้วนซึ่งอยู่ติดกับวิทยาลัยที่อาจารย์ก้าวหน้าสอนอยู่ นักศึกษาของห้องสองวิทยาลัยนี้ไม่ค่อยจะถูกกันนัก แต่นักศึกษาชายลูกศิษย์ของอาจารย์ก้าวหน้าก็ช่วยกันเชิญให้อาจารย์หนุ่มเจนสีดาอยู่เสมอ อาจารย์ก้าวหน้าก็มีทำที่จะชอบอยู่แต่สีดาคลับกลั่นแกล้งต่างๆ เช่น คราวที่นักศึกษาชายซึ่งจัดร้านไปบ้านของสีดาโดยนี่ อาจารย์ก้าวหน้าไปด้วย พอสีดาเห็นก็โขนลงแขไส้ ซึ่งก็หล่นใส่หัวอาจารย์ก้าวหน้าพอดี หรือตอนที่ศึกษาธิการและอาจารย์ก้าวหน้าไปทานอาหารเย็นที่บ้านของสีดานั้น สีดาเกลังใส่เกลือลงไปในถ้วยซุปของอาจารย์ก้าวหน้าเสียจนเต็ม แต่อารย์ก็งอกอกรอขดี เท่านั้นเองไม่พอข้างใต้พริกไทยลงไปในสต๊อกของอาจารย์ก้าวหน้า แต่เขารู้ทันจึงขอเปลี่ยนงานกับครูประชา เป็นด้าน

แม้ว่าวิทยาลัยทั้งสองแห่งจะไม่ค่อยถูกกัน แต่มีมีนัยทุนนาของซื้อที่ของห้องสองวิทยาลัยเพื่อนำไปทำโรงเรนและโรงนวดน้ำ ครูใหญ่ของห้องสองวิทยาลัยก็ตอบปฏิเสธไปเนื่องจากเห็นความสำคัญของการศึกษาของเยาวชนไทย ซึ่งสร้างความໂกรธแค้นให้เสียนายทุนคนนั้นมาก จึงคิดวางแผนให้วิทยาลัยทั้งสองแห่งถูกปิดจะได้ขายที่บ้านน้ำให้คน โดยการจ้างหมอนวดสาว 3 คนให้ไปสมัครเป็นนักศึกษาของวิทยาลัยที่สีดาเรียนอยู่ โดยให้ไปขับวนนักศึกษาชายและอาจารย์ก้าวหน้าเพื่อให้วิทยาลัยทั้งสองแห่งเกิดความเสื่อมเสียขึ้น

แล้วก็มีเรื่องเกิดขึ้นจริงๆ เมื่อคราวที่มีการจัดแรมป์สร้างความสามัคคีระหว่างวิทยาลัยทั้งสอง ตกคึกหมอนวด 3 คนที่ปลอมตัวมาเป็นนักศึกษาได้เข้าไปในเดินท่องอาจารย์ก้าวหน้า ทำให้ทุกคนคิดว่าอาจารย์ก้าวหน้าคิดทำมีดมีร้ายนักศึกษาหญิง ครูประชาจึงให้ครูก้าวหน้าลาออกไป แต่ “นายกลัวย” ที่เป็นพ่อค้าขายบนในวิทยาลัยทั้งสองแห่งรู้มาว่านักศึกษาสาว 3 คนนั้นเป็นหมอนวดปลอมตัวมา จึงไปบอกอาจารย์ใหญ่ของวิทยาลัยหญิงแต่ก็ถูกตะเพิดออกมา เสียนายทุนเดินแผนต่อไป กือ จ้างคนไปแต่งตัวให้เหมือนนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรแล้วไปหาเรื่องก่อความต่อต้านกับนักศึกษาที่นั่น ศึกษาธิการจึงคิดจะปิดโรงเรียนห้องสองแห่ง แต่อารย์ใหญ่ของห้องวิทยาลัยก่อกรณานอกกว่านักศึกษาที่มาก่อความนั้นไม่ใช่นักศึกษาวิทยาลัยของตนและนักศึกษาของ

ตนก็ไม่รู้จักมาก่อน ทำให้เสี่ยนาขทุนคิดแผนขึ้นสุดท้ายคือ ลักพาตัวสีดาและเพื่อนอีก 2 คนไป แต่ในที่สุดอาจารย์ก้าวหน้าและลูกศิษย์สามารถไปช่วยไว้ได้อย่างปลอดภัย แล้วความรักของอาจารย์ก้าวหน้ากับสีดาที่ดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น

ກາພຍນຕີຮ່ວມ ມອແກນ 99 ຄຣິງກົດໄຟ

ກຽບໂພຣໂປຣດັກຫຸ້ນ

ກຳກັນ ທອງຕີ ໂປສເທອຣ

ນທ ນ້ອນນຸ່ງ ຂວາລາ

ກຳກັນກາພ ສຸກັນຍ ອິນທຣານຸປຣລົງ

ນໍາແສດງ ອລືສາ ອິນຖະນົມືດ , ວິທິດ ແລດ , ຕັກຄືສິລື ສຸວະຮົມເກດູ ,
ສະແກວລັບໝ ຍໃຈຢູທ

ກາຣີດີນທາງທ່ອງເທິວຕ້ອງຫຼຸດລົງເມື່ອເຮືອເກີດເສີບ ຈຶ່ງທຳໄຫ້ກຸ່ມວັນຍຸ່ນທີ່ປະກອບ
ດ້ວຍ “ໄໝນ” , “ເຈດນ” , “ອຸ່ນ” , “ໜ່ອງ” ແລະ “ນິວ” ດ້ວຍເສີເວລາລູ່ທີ່ທ່າເຮືອເກະປັນຍີ ທີ່ທ່າເຮືອ
“ນິວ” ໄດ້ເຊື້ອຫຍປະຫລາດສິ່ງໃຊ້ສໍາຫັນເປົ້າເຮືອກສັຕ່ວ ເຊັ່ນ ຄິງຄອງໄດ້ດ້ວຍນີ້ຈະຫວັງທີ່ເຂົ້າໄປໃນ
ຮ້ານອາຫານ ເວລາເດືອກັນນັ້ນຫຸ້ນຫາວັດ່ານອແກນລູກຫວັນນາຜ່ານໜີ້ “ເຊົາ” ກີ່ກຳລັງໜີ້ຈາກກາຣາດາມ
ຮັງແກບອອກກຸ່ມວັນຍຸ່ນພາລົກທີ່ປະກອບໄປດ້ວຍ “ເກົ່າ” , “ກະະພົງ” , “ຫລາມ” ແລະລູກພື້ນໜີ້ “ດຸກ” ສິ່ງທັງ
4 ຄົນເປັນລູກນີ້ອອງອົງ “ນາມ່າເຟີ” ຢ້ອຍທີ່ທຸກຄົນເຮືອກວ່າ “ເຂົ້າແມ່ສຸນທິຣ” ເຊົາໜີ້ເຂົ້າມາຫລຸນໃນຮ້ານ
ອາຫານກີ່ເລີຍໄດ້ຮູ້ຈັກກັນວັນຍຸ່ນທັງ 5 ຄົນ ນິວກີ່ເລີຍອ່ານໄຫ້ເຊົາພາພວກຕົນໄປເທິວທີ່ເກະນອແກນດ້ວຍ ໂດຍ
ໄຫ້ຄ່າຈຳງເປັນຫຸ້ນນັກ ທັງ 3 ຈານ ເຊົາຕອບດົກລົງແລະທັງໝົດດີ່ອກເດີນທາງ ໂດຍເຮືອໄນ້ຮະກຳຂອງເຊົາ
ແຕ່ເຮືອເກີດໄປລ່ານຈະຫວັງທາງ ຖຸກຄົນຈຶ່ງຕ້ອງພຈູ້ກັບໃນປ່າໄດຍກາຣີດີນໄປນ້ຳ ຈິ້ນຕັນໄນ້ນ້ຳແລະຍັງ
ຕ້ອງກັ້ນໃນປ່າເອັກ 1 ຄືນ

ຈາກຮະທັງໄປລົງໜີ້ນ້ຳຂອງເຊົາຊື່ເຊົານີ້ເປັນເວລາເດືອກັນກັນທີ່ລູກນີ້ອອງຂອງເຈົ້າແມ່ສຸນທິຣ
ໄດ້ໄປນ້ຳກັນໃໝ່ “ດາໂຕະ” ຫວ່ານ້າຜ່ານອແກນນົມເອົາໄຟ່ນຸກດຳນາໄຫ້ເຈົ້າແມ່ເພື່ອເປັນເຄື່ອງນຽມພາກ
ຊື່ເຫດຖາກຟື້ນໜີ້ເຊົາແລະກຸ່ມວັນຍຸ່ນທັງ 5 ຄົນເຫັນເຫດຖາກຟື້ນໜີ້ແລະພວກເຂົາຍັງໄດ້ຮູ້ເຮືອງຮາວອັນ
ເປັນຄວາມທຸກໆຂອງຜ່ານໜີ້ ຮວນທັງຮູ້ວ່າເຊົາອ່ານກີ່ທີ່ທ່ານຮັກສາມອແກນທີ້ໜີ້ “ອາເຮີ” ສາວສາຍປະຈຳໜີ້
ນ້ຳແຕ່ອາເຮີກລັບໄປມີໃຈໄຫ້ກັນ “ດອລາດ” ທີ່ເກັ່ງກວ່າ ເຊົາເປັນຫາວເລແຕ່ໄມ່ເຄີດດຳນ້າແລຍຊື່ກີ່ເປັນ
ເຮືອງທັນກິຈຂອງກຸ່ມວັນຍຸ່ນທີ່ຈະຂ່າຍເຫຼືອ ແຕ່ໃນທີ່ສຸດກຸ່ມວັນຍຸ່ນກີ່ວັງແພນທີ່ຈະຫາໄຟ່ນຸກດຳນາໄຫ້ຫາວ
ນອແກນ ໂດຍທຳໄຟ່ນຸກປລອນຂຶ້ນແລະໄຫ້ເຊົານຳໄປໄຫ້ທີ່ວ່າດ້ວຍອົງນີ້ໄດ້ ທຳໄຫ້ອາເຮີກລັບນາ
ຂຶ້ນໜີ້ເຊົາທັນທີ່ ເມື່ອນາມ່າເຟີກລັບໄປຈຶ່ງໄດ້ຮູ້ວ່າໄຟ່ນຸກດຳນ້າເປັນຂອງປລອນ ກີ່ໂກຮັບຈົດ ສັ່ງຕີຮົມ
ອາວຸຫລັບກີ່ເກີດ ສຸນັບທັນນີ້ພະຍານອແກນກັບສຸນັບພໍອນຸກເກະນອແກນ ຈຶ່ງຂ່າວນີ້ກີ່ລູກຄ່າຫຼອດໄຟ້ຮູ້
ກັນໄປທ່ວ່ານ້ຳນ້ຳໂດຍດອລາດ ພວກນອແກນດ່າງພາກນີ້ຄົດຈະໜີ້ແຕ່ກຸ່ມວັນຍຸ່ນທັງ 5 ຄົນກີ່ໄດ້ພຸດປລອນ
ໃຈ ແລະປຸກໃຈເພື່ອໄຫ້ທຸກຄົນດ່ວຍສູ່ ຊົ່ງໃນທີ່ສຸດທຸກຄົນກີ່ພວກມີທີ່ຈະສູ້ກັບພວກນາມ່າເຟີຈົນເອາຫະນະໄດ້ໃນ
ທີ່ສຸດ ແລະກາເອາຫະນະຄົງນີ້ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຫ່ວຍແລ້ວມາກີ່ສຸດກີ່ເກີດ ຄິງຄອງນີ້ເອງ

เรื่องของที่เช่นได้แต่งงานกับอาเรียสาวที่ตนรักสมความประณาน ล้วนเข้าแม่สมุทรก็ครองรักไปกับคิงคองที่เป็นผู้ขับไล่สมุนของเจ้าแม่สมุทรโดยทัพกลับไปแบบไม่เป็นบวนวัยรุ่นทั้ง ๕ คนก็ได้กลับไปที่เกาะปันหยีเพื่อขึ้นเรือไปเที่ยวต่อ ซึ่งหัวหน้าเรือก็ได้แจ้งให้ทราบว่าจะพาลูกเรือทุกคนไปเก็บมอแกน ทุกคนดีใจมาก เพราะจะได้ไปร่วมคลองงานแต่งงานของเชง และอาเรียด้วย

ภาพยนตร์รื่อง ฝ่าผ่านไว้ดีใจจะเลี้ยวมาเอา

พรพจน์พิลัม

กำกับ สมเกียรติ วิทูรานิช

บท สมเกียรติ วิทูรานิช

กำกับภาพ สุทธิ เรืองจุํย

นำแสดง นฤบเดศ จินปั่นเพชร, กวินนา สุวรรณประทีป, ศิตา เมธาวี
อนิรุทธิ์ เกรว่อง, วิทิต แลด,

“โจ” แอบหนีออกจากบ้านมุ่งสู่เชียงใหม่พร้อมมอเตอร์ไซค์คู่ใจ เพราะไม่ต้องการจะอยู่กับปู่ที่เอาแต่บ่น ภูจักบานขออยู่ตลอดเวลา โดยมี “วีณา” หลงสาวที่ตนเองรักไปอยู่รับที่สถานีรถไฟ จากนั้นโจก็เข้าไปอยู่ที่หอพักนักศึกษาโดยอยู่รวมกันกับ “ไกร” “เสนาะ” และ “หนุ่น” ซึ่งเป็นเพื่อนของนา เสนะนั้นชอบเขียนเรื่องสั้นเป็นชีวิตจิตใจ วันหนึ่งเขาเห็นเรื่องสั้นของเหลลงในหนังสือ “สุดสุด” แต่ชื่อของคนแต่งกลับเป็นไกร หนาฯ โกรธมากจึงไปตามไกรและหงษ์ค่าเรื่องที่เขาควรจะได้รับ ไกรให้หนาฯ ไป 100 บาทและบอกว่าได้น่าเท่านี้ทำให้หนาฯ ไม่พอใจมาก

เพื่อญวันที่โจมาถึงนี้เป็นวัน Valentine พอดี ตอนกลางคืนทุกคนจึงนัดกินเลี้ยงต้อนรับโจซึ่งเป็นสามาชิกใหม่ไปพร้อมๆ กับฉลองวัน Valentine ที่ร้านอาหารของพี่เทพ นาจึงชวนเปียกซึ่งเป็นญาติห่างๆ ไปด้วย พอดีร้านพี่เทพเปียกโ哥หกทุกคนว่าพ่อตายแล้ว แม่แต่งงานใหม่ไปอยู่ประเทศไทยอีกแล้ว แต่ความจริงแล้วพอกันแม่ของเปียกแยกทางกันเพราะแม่ชอบเล่นการพนัน นานั้นรู้ว่าเปียกโ哥หกแต่ก็เก็บความไม่สบายใจไว้เงียบๆ จนเดียว หลังจากกินเลี้ยงเสร็จแล้วพี่เทพพาสามาชิกทุกคนไปนั่งรถเล่นและไปขังเนินเขาแห่งหนึ่งเปียกจึงตั้งชื่อให้ว่าที่นั่นเป็นเมืองในหุบเขา และบอกว่าเมื่อไรก็ตามที่ไกรมีเรื่องทุกข์ใจก็จะพาคนมาที่เมืองในหุบเขาแห่งนี้ และที่เมืองในหุบเขานี่เองที่โจสามารถรักกันนาแต่ناตอบปฏิเสธ เนื่องจากกลัวชีวิตรักจะเหมือนกับน้ำฝนที่สาวของเชอที่ถูกผู้ชายมีครอบครัวแล้วหลอกว่าจะหย่ากับภรรยาแล้วมาแต่งงานด้วย

ไกรนั้นปกติจะทำงานอยู่ที่ร้านอาหารค่ายต้อนรับฝรั่ง วันหนึ่งโจไปหาไกรที่ร้านอาหารไกรบอกขายรถดูเก่าๆ ให้โจโดยบอกว่าเอารีบันลูกค้าฝรั่งไปเที่ยวเป็นการหารายได้ โจตกลงทันทีโดยยอมขายรถมอเตอร์ไซค์คู่ใจเพื่อนำเงินมาซื้อรถดู แล้วจัดหัวร์พาฝรั่งไปเที่ยวหมู่บ้านชาวเขาโดยมีไกรและนาเป็นไกด์ แต่หากลับรถเกิดเบรคไม่อยู่ไปเสียระหว่างทาง โจโนโหไกรที่เอกสารไม่ดีมาหลอกขายให้ตน จึงมีเรื่องชกต่อยกับไกร ร้อนถึงนาต้องช่วยไกรล่ากีลี่ย์ เหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้ทั้งไกรและโจไม่ผูกันหน้ากัน เปียกจึงเสนอให้พาทั้งคู่ไปขังเมืองในหุบเขาน้ำกุจัง

ยอมคืนดีกัน พี่เทพจึงชวนไกรและโจไปทำร้านอาหารด้วย หลังจากนั้นร้านอาหารก็มีลูกค้ามากขึ้น ช่วงที่ทุกอย่างกำลังไปได้ด้วยดีนี้ พี่อุมาซึ่งเป็นอดีตกรรมราชองพี่เทพก็มาบอกพี่เทพว่า ได้ขายร้านให้ คนอื่นไปแล้ว พี่เทพเสียใจมากกินเหล้าจนเมา many ช่วงเวลาเดียวกันนั้นเองขณะที่ทุกคนไปบ้านนา โดยมีพี่น้ำฝนซึ่งกำลังดึ้งห้องอาสาเป็นแม่ครัวให้ นา กีบอกความจริงที่เป็นปกโภคให้ทุกคนรู้ ทุกคน โทรศัพท์เป็นปกโภค เป็นปกเสียใจมากว่า ที่นี่ออกจากบ้านไปบ้านจะที่ฝันกำลังตกและถูกรบชนเสียชีวิต ในที่สุด

หลังจากนั้นทุกอย่างก็เปลี่ยนแปลงไป เป็นปกตาย ร้านก็ถูกขายต่อ พี่เทพจึงตัดสินใจไปทำร้านอาหารที่ต่างประเทศกับญาติโดยมีไกรไปด้วย ส่วนโจไม่ยอมไป เพราะต้องการจะกลับไปหาปู่ แต่เขาก็ได้ให้สัญญากับนาไว้ว่าจะกลับมาหาเร้อย่างแน่นอน

ภาพยนตร์เรื่อง แหะ แหะ แหะ แจ้อแจ้วแหัว

ว.อีน.โปรดักชั่น

กำกับ ประบูร วงศ์ชื่น

บท สุติศรี

กำกับภาพ วิเชียร เรืองวิชญกุล

นำแสดง นฤเบศร์ จินปืนเพชร, ศิรีชน ภักดีดำรงฤทธิ์,
อรุณ ภาวีໄລ, วรเชษฐ์ นิมสุวรรณ

“มะลิ” เป็นชื่อของหนุ่มวัยรุ่นผู้มีความไฟฝันจะเป็นช่างภาพที่มีชื่อเสียง แม้เขาจะเป็นเด็กบ้านนอกที่อยู่ห่างไกลความเจริญ แต่ด้วยความฝันดังกล่าวเขาจึงฝึกปฏิบัติการถ่ายภาพด้วยการรับจ้างถ่ายรูปชาวต่างประเทศที่มาวนให้ถ่าย ภาพที่ถ่ายมาส่วนใหญ่จะใช้ไม่ได้ ถูกต่อว่าเสนอแต่เขาเก็บรักและฝึกฝนต่อไปอย่างไม่ท้อแท้ ในที่สุดความฝันของมะลิก็เริ่มเป็นจริงขึ้นมาบ้าง โดยเขาสอนเข้าวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพแผนกวิชาช่างภาพได้ มะลิดีใจมาก เขาขอบหัวใจความหวังและพลังใจมุ่งมั่นเข้ามาสู่กรุงเทพฯ

บรรยายภาพในวิทยาลัยคุณศดชั้นสุดใส่ราบเรียบดีไปหมด เพราะมะลิเป็นคนชื่อ อัธยาศัยใจดี จนเป็นที่รักของเพื่อนๆ ในแผนกวิชาช่างถ่ายภาพและอาจารย์ แต่ความเป็นที่รักของคนเหล่านี้ ไม่สำคัญเท่ามีความต้องการให้เขาเป็นที่รักของ “แนว” สาวสาวน่ารักเรียนอยู่วิทยาลัยเดียวกัน แผนกวิชาสร้าง ด้วยการเชียร์ของเพื่อนๆ ได้แก่ “ปีง”, “พีบ” และ “อะเหลิน” จึงทำให้ทั้งมะลิและแนวสนิทสนมกันเร็วขึ้น และแนวเองก็เข้ามาอยู่ชั้นรวมถ่ายภาพของวิทยาลัย เพราะมีใจรักด้านการถ่ายภาพเหมือนมะลิ

ปัจจุบันวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพเป็นเจ้าภาพประกวดถ่ายภาพระดับอุดมศึกษาชิงชนะเลิศประเทศไทย ซึ่งสมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทยจัดประกวดเป็นประจำทุกปี มะลิและเพื่อนดีใจมากที่ได้ส่งผลงานเข้าประกวดอันเป็นการวัดระดับฝีมือของตนเอง หลังจากที่ได้ศึกษาจากตัวอาจารย์มาพอสมควรแล้ว ทั้งหมดออกແสวງหาภาพตามที่ต่างๆ เพื่อคัดเลือกรูปที่ดีที่สุด เหตุการณ์ไม่คาดคิดมักเกิดขึ้น ได้เสมอ ในขณะที่มะลิกำลังจะถ่ายภาพก้อนคำที่เต็มห้องถนน ก็บังเอิญเห็นคนร้ายกำลังขึ้นอเตอร์ไซค์ล้มไก่ปืนเข้าใส่รถยกคันหนึ่ง ด้วยสัญชาตญาณของนักเรียนช่างภาพ มะลิกดชั้ตเตอร์ทันที มาตรครรภ์ว่ามะลิถ่ายรูปมันจึงตามล่ามะลิและแนว แต่ก็แค่สั่นคลาดอย่างหวุดหวิดได้โดยตลอด

ถึงแม้จะมีเหตุการณ์แล้วรายเกิดขึ้น แต่ก็ไม่สามารถหาบุคคลความผันของกลุ่มวัยรุ่นไว้อัญญานนี้คือ พวกราชได้จัดค่ายอาสาพัฒนาชนบทขึ้นเพื่อสร้างโรงเรียนเล็กๆ หลังหนึ่งในบ้านเกิดของมะลิที่ต่างจังหวัด แต่ก่อนวันที่จะออกเดินทาง มะลิถีมีกระเป้าสตางค์ไว้ในรถพ่อของแนน แนนจึงเก็บไว้ให้ แต่เมื่อเปิดดูก็เห็นรูปคู่ระหว่างมะลิกับดาว ซึ่งเป็นญาติของมะลิ แนนเข้าใจผิดคิดว่าเป็นคนรักของมะลิจึงตัดสินใจไม่ไปค่ายด้วย แต่เพราบุพเพสันนิวาส แนนจึงไปพบกันเพื่อนๆ ที่บ้านของมะลิ เพราะพ่อของมะลิและพ่อของแนนบังเอิญเป็นเพื่อนรักกัน พ่อไปถึงก็กำลังจะมีพิธีหมั้นระหว่างพระเหลินกับดาว ซึ่งไปพบรักกันขณะไปค่าย แนนและมะลิจึงเข้าใจกันได้อีกรังหนึ่ง

ส่วนมาตรการที่ยังตามมาเพื่อม่าปิดปากมะลิ แต่แล้วธรรมะบ่อมชนะธรรม
มาตรการทำบ้านพลาดและถูกจับได้ในที่สุด ทางฝ่ายกลุ่มวัยรุ่นนั้นเมื่อสร้างความผันของพวกราช
สำเร็จแล้ว ก็กลับกรุงเทพฯ ไปค่วยรอยยิ้มและความภาคภูมิใจ

ภาพนิทรรศ์เรื่อง อนิ่ง...คิดถึงพ่อสังฆปา

ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น

กำกับ บัณฑิต ฤทธิ์ถกล

บท บัณฑิต ฤทธิ์ถกล, ชาตรี อนุเชียร, แสงเพชร เสนีย์บันดินทร
เกรียงไกร อนาคตยกุล

กำกับภาพ วันชัย เล่งอิว

นำแสดง จักรกฤษณ์ อรุณรัตน์, แอน ทองประสม, โนนา โนนิกา,
สายฟ้า เศรษฐบุตร, เอกชัย พงษ์ดี, สายธาร นิยมกาญจน์

เป็นเรื่องเล่าความหลังครั้งขังเป็นเด็กของวัยรุ่นกลุ่มนี้ในโรงเรียนมัธยมปลาย
ซึ่งแบ่งเป็น 2 พากใหญ่ๆคือ กลุ่มนักเรียนสายวิทย์และกลุ่มนักเรียนสายศิลป์ กลุ่มนักเรียนสาย
วิทย์นั้นจะประกอบไปด้วย “เอ” - เป็นคนเล่าเรื่อง, “ถัว” - เป็นคนฉลาดแต่ชอบแอบดูชาวบ้าน,
“ตุ้ย” - เป็นคนรักเพื่อนและมักจะเจ็บร้อนแทนเพื่อนเสมอ, “แป๊ะ” - ชอบพูดไปหัวเราะไป, “โอ”
ชอบเบย่า, “เบี้ย” - ชอบบุ่นที่เป็นนักเรียนแพนกีลปีแต่บุ่นไม่ชอบคำว่า, “จ่อง” - ผู้ที่ประสบ
ความสำเร็จในการรักและชอบใช้เวลาคิดถึงแฟ้มโคลบอคเพื่อนๆว่าแต่เป็นแฟ้มของตน แต่
จริงๆแล้วไม่ใช่, “ตุ่ม” - เป็นคนช่างพูด ช่างเล่าจันไม่มีใครฟัง, “ໂຍ” - สายแต่บ้าจี้ ชอบอุทาน
คำเปลกๆ เช่น สอนอะไรจะไม่เห็นรู้เรื่องเลย

ส่วนนักเรียนสายศิลป์ก็จะมี “บุ่น”, “เตี๊ย”, “แต้ว”, “นพ”, “ซูบี”, “หลิว
ใหญ่”, “จา”, “สุนทรี”

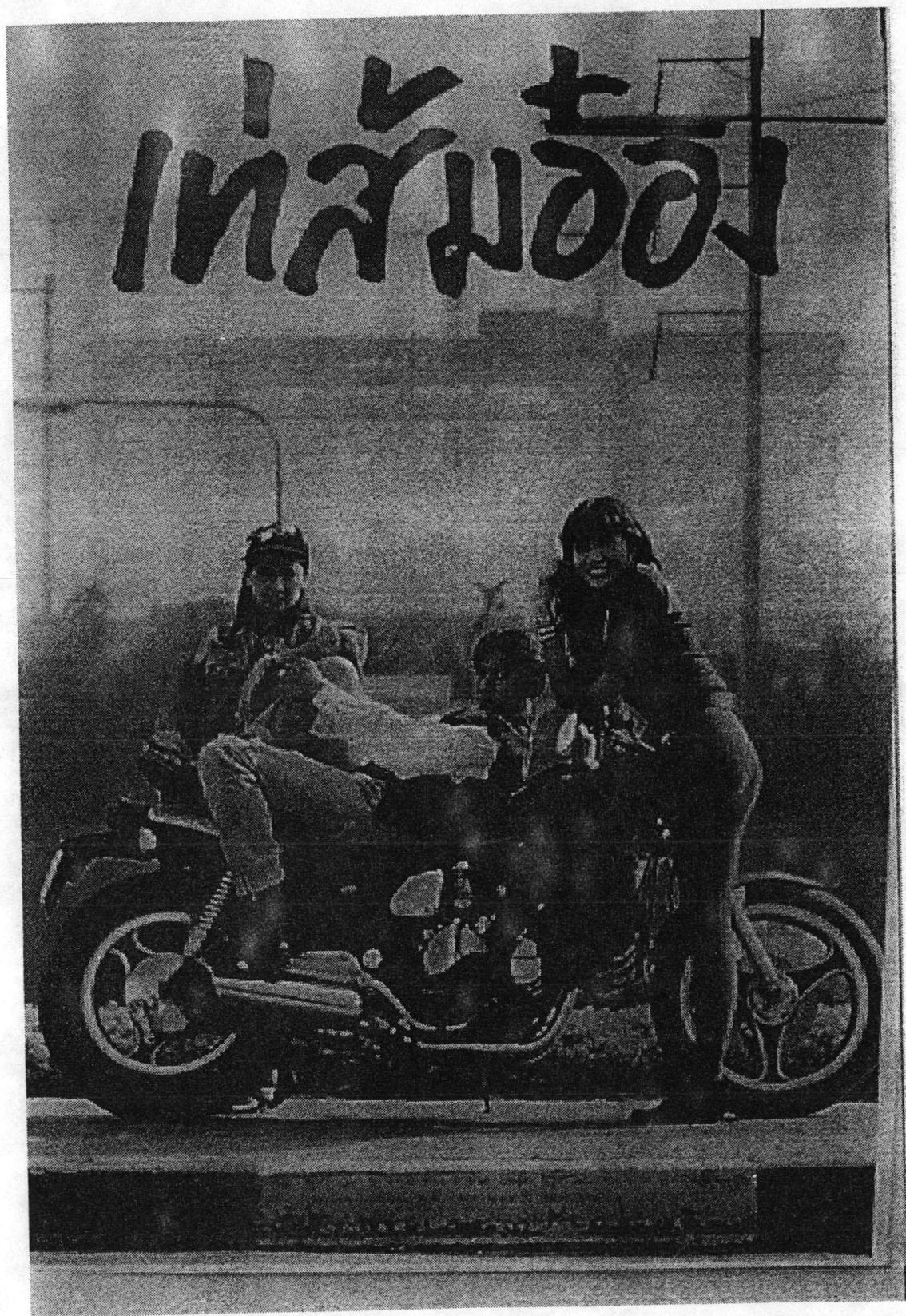
นักเรียนสองพวกนี้จะไม่ถูกกัน ก็ต้องฝ่ายต่างหาโอกาสกลั้นแก้ลังกันเสมอ
อย่างเช่น เช้าวันหนึ่งกลุ่มนักเรียนวิทย์แอบไปเปิดเพลงการพังชาติก่อนเวลา 8.00 น. ทำให้กลุ่ม
เด็กศิลป์ต่างรีบมาเข้าแควที่สนาม โดยมีกลุ่มเด็กวิทย์ยืนหัวเราะเยาะอยู่บนตึก จนครูใหญ่ต้องเรียก
ไปหาผู้ทำความผิด แต่ในที่สุดก็จับตัวไม่ได้ เด็กศิลป์แค้นมากจึงตอบโต้โดยการเอาขอล์กเทลงบน
หัวของเด็กวิทย์ขณะที่เดินผ่านห้องของเด็กศิลป์ และยังเอาลูกบลอบหัวไว้ทำให้ลูกบลอกระเด็นไป
โคนครุนวลดรี เด็กศิลป์จึงถูกทำโทษโดยให้วิ่งรอบสนาม

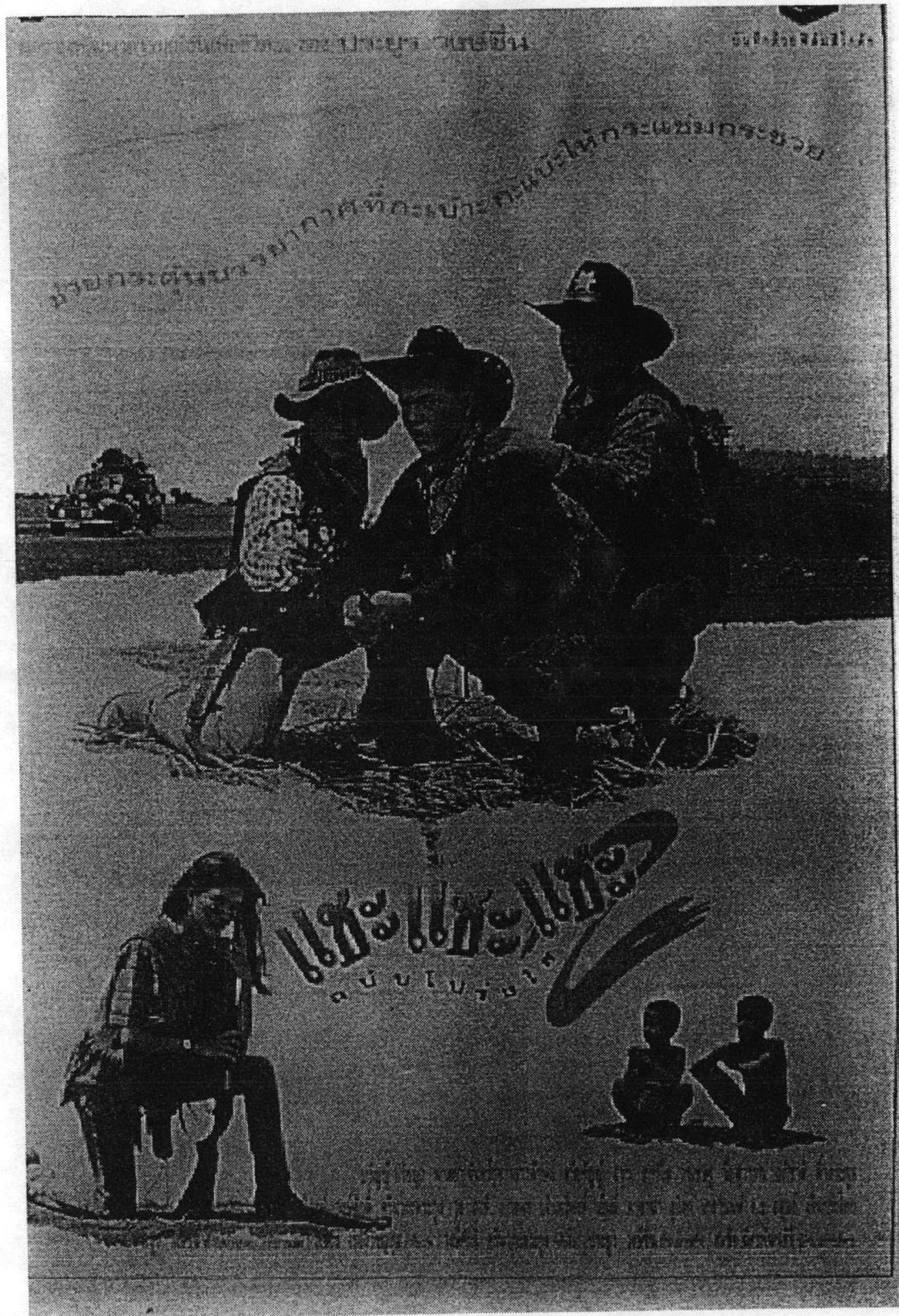
วันนี้เองมีครูฝึกสอนมาสอนที่โรงเรียน 3 คน มีครูป้าหมาย ครูทองเอกและครู
สอนพละ เพ้อญครูทองเอกเข้าสอนห้องศิลป์พอดี จึงให้นักเรียนไปบอกรักให้พากที่ถูกทำโทษหยุดวิ่ง
ได้ เพราะครุนวลดรีไม่อยู่ ทำให้แต่ละห้องที่ครูทองเอกมาก และมักจะนำดอกไม้ไปจัดแจกกันวง
บนโต๊ะครูทองเอกเสมอ จนครูป้าหมายซึ่งเป็นแฟ้มกับครูทองเอกไม่ค่อยพอใจ

พากเด็กวิทย์และเด็กศิลป์ผู้ชายของไปปีนแข่งกันเจ็บนักเรียนหญิงต่างโรงเรียนกัน
เสมอ และเมื่อถึงวันงานนิทรรศการซึ่งทั้งเด็กวิทย์และเด็กศิลป์ต่างก็ช่วยกันเตรียมงานกันอย่างเต็ม
ที่ ก็เกิดเรื่องวุ่นๆขึ้นมาก many เช่น เมื่อทำหุ่นโชว์แต่ก็จึงต้องไปปีนเป็นทุ่นแทน หรือผู้ชายห้องวิทย์
จัดทำหมอดูคุณพิวเตอร์โดยกำหนดคำพยากรณ์ขึ้นมาเอง สร้างความแคนเด็นเคืองให้กลุ่มเด็กศิลป์
มาก และก่อนถึงวันนิทรรศการเด็กห้องศิลป์ได้ทำงานนี้เก็บขึ้นมาเพื่อให้ครูใหญ่จุดเทียน แต่เด็ก
วิทย์รู้ทันเจ็บแอบประทัดไปเสียบไว้ พอดึงเวลาจุดเทียน ครูใหญ่กลับให้นักเรียนวิทย์และ
นักเรียนศิลป์จุดเพื่อให้เกิดความสามัคคี ผลก็คือ เลอะเทอะกันไปทั้ง 2 ฝ่าย

หลังจากวันงานนิทรรศการ นักเรียนชายทั้งวิทย์และศิลป์ยังคงไปตามจีบ
นักเรียนหญิงต่างโรงเรียนกันตามปกติ จนเกิดเรื่องขึ้นจนได้ ก็อ มีนักเรียนช่างกลที่ก่อความจีบผู้หญิง
คนเดียวกันนี้อยู่ พาพวกมารุมเล่นงานเต็งซึ่งเป็นเด็กศิลป์ แต่พวกของเด็กวิทย์เมื่อรู้ว่าไปช่วยแต่ก็สู้
ไม่ได้ จนครุพละต้องมาช่วยพวกเด็กช่างกลจึงหนีไป แต่เด็กที่ได้รับบาดเจ็บไม่น้อย ดังแต่นั้นมา
เด็กวิทย์และเด็กศิลป์ก็ยอมเป็นเพื่อนกัน

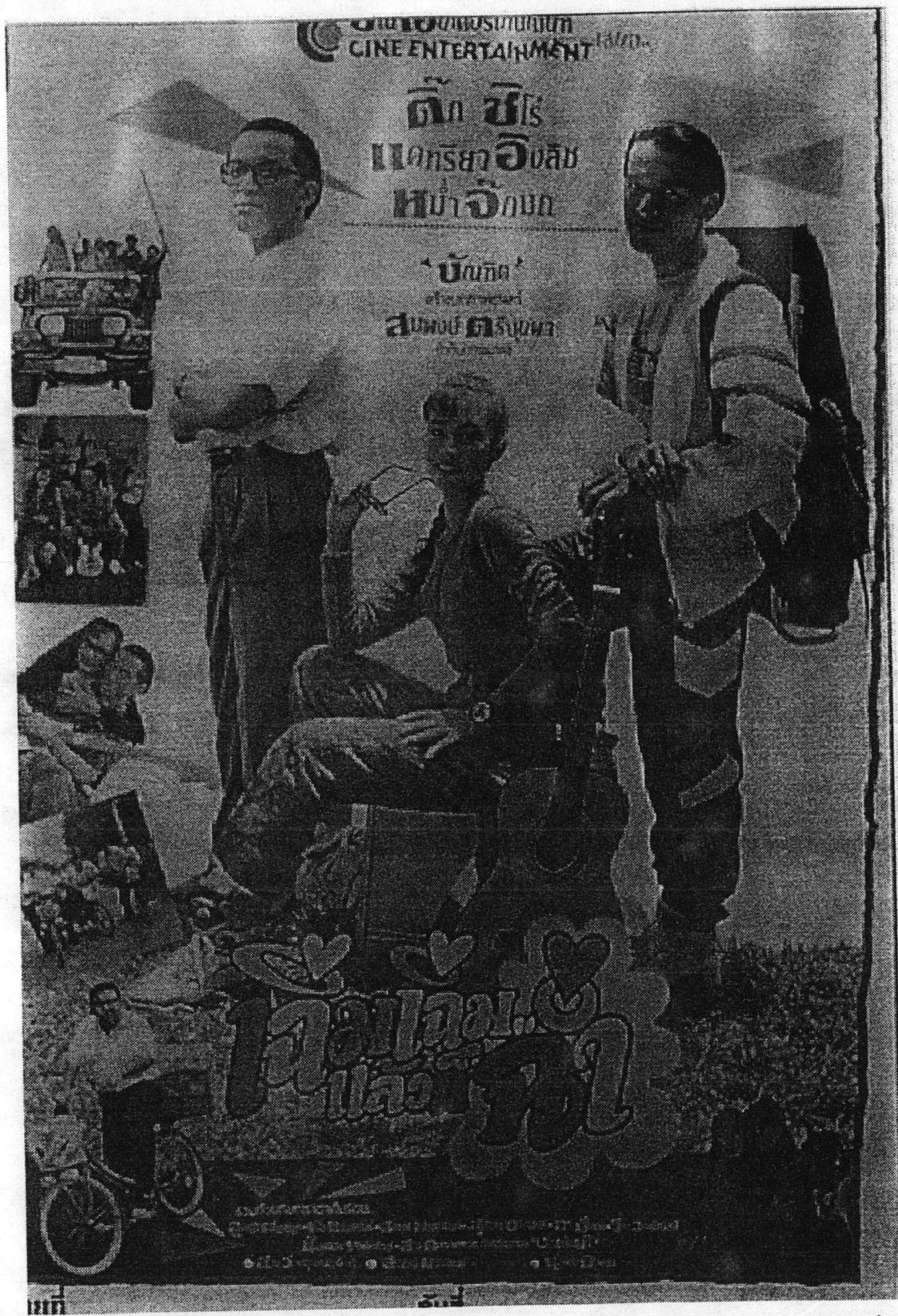
แต่บังคับหงส์รักครูทองเอก จนวันหนึ่งจึงไปชวนครูทองเอกให้ออกไปชื่อ
หนังสือเป็นเพื่อน แต่มีครูที่โรงเรียนและที่สำคัญจ่องเห็นด้วย จึงองกรุณากล่าวขอไปชื่อ
ตัดสายเบรคตอนมอเตอร์ไซค์ของครู แต่ครูทองเอกเห็นเหตุการณ์ ผลิญครูป้าทมาได้ขอเมื่อรถของครู
ทองเอกเพื่อไปชื่อของกับครูศรีนวล ครูทองเอกห้ามไว้ไม่ทัน ครูป้าทมาและครูนวลศรีจึงเกิดอุบัติ
เหตุ ครูนวลศรีขาหักต้องเข้าฟื้นอก ส่วนครูป้าทมาบาดเจ็บเล็กน้อย อี๊, เดี๊, ครูพะและครูทองเอก
รู้ว่าจ่องเป็นคนทำ แต่ครูทองเอกก็ห้ามไม่ให้จ่องรับสารภาพ เพราะเห็นว่าไหนาเหตุการณ์เกิดขึ้น
แล้วและจ่องก็สำนึกผิดแล้ว ในที่สุดครูทองเอกก็ถูกส่งตัวกลับก่อนกำหนด เพราะเป็นสาเหตุให้
แต่พิดหวังจากความรักกันกินชาฯตัวตาย โชคดีที่หมอบังห้องไว้ทัน หลังจากเหตุการณ์ครั้งนี้นั้น
แล้วสภาพกายในโรงเรียนก็เปลี่ยนแปลงไป ทุกคนตั้งใจเรียนมากขึ้น ครูนวลศรีก็กลับมาสอนตาม
ปกติแต่หากเดินอย่างปกติไม่ได้ ต้องเดินกระเพลกๆไปตลอดชีวิต จ่องเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นมาก
และเมื่อทุกคนโตเป็นผู้ใหญ่ขึ้น เบื้องไร้แต่งงานกับนุ่นจนได้ เดี๊กับโยกีเลิกกันไป ครูป้าทมา กับ
ครูทองเอกที่แต่งงานกันและได้เป็นครรษณ์ความตั้งใจ

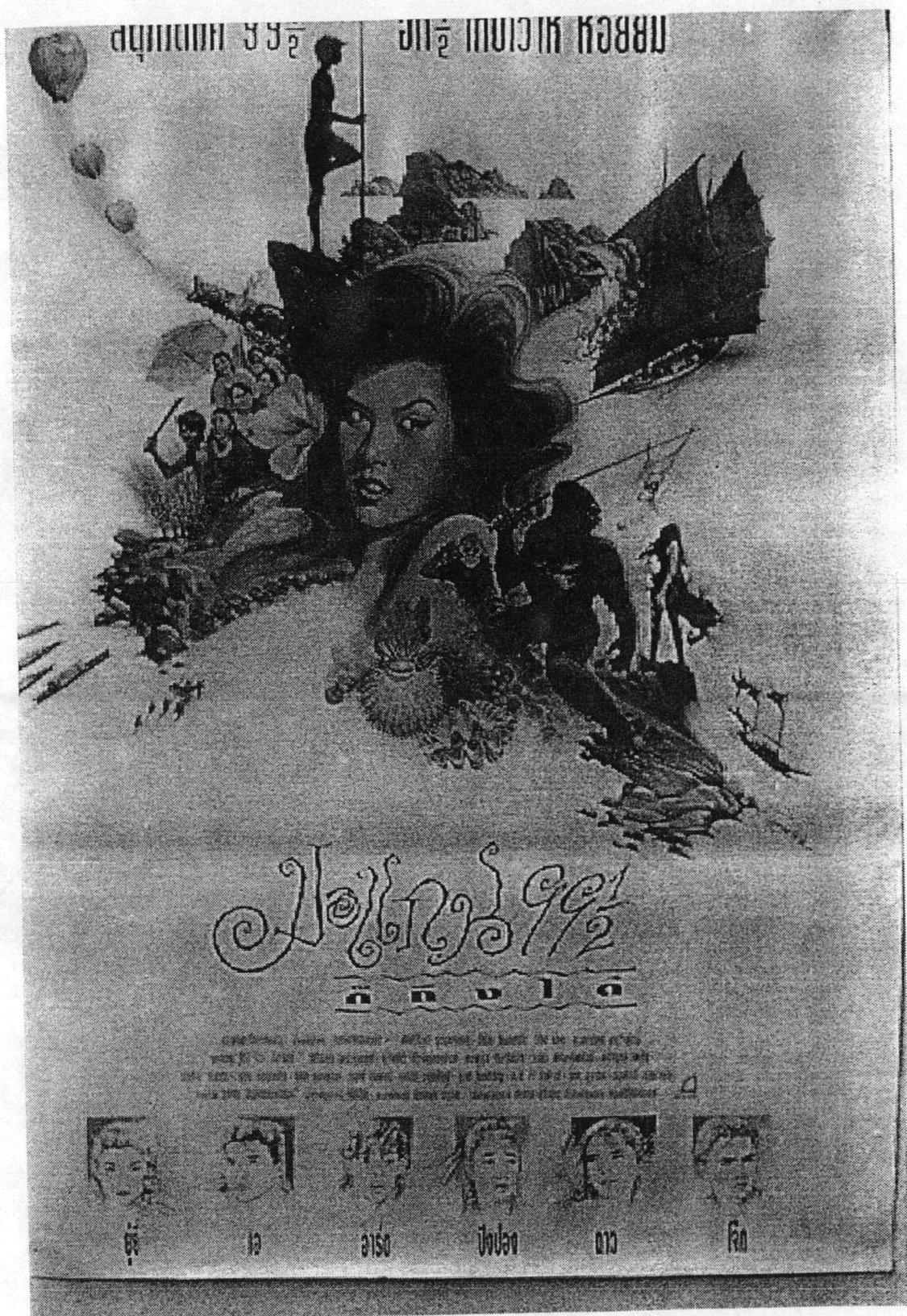

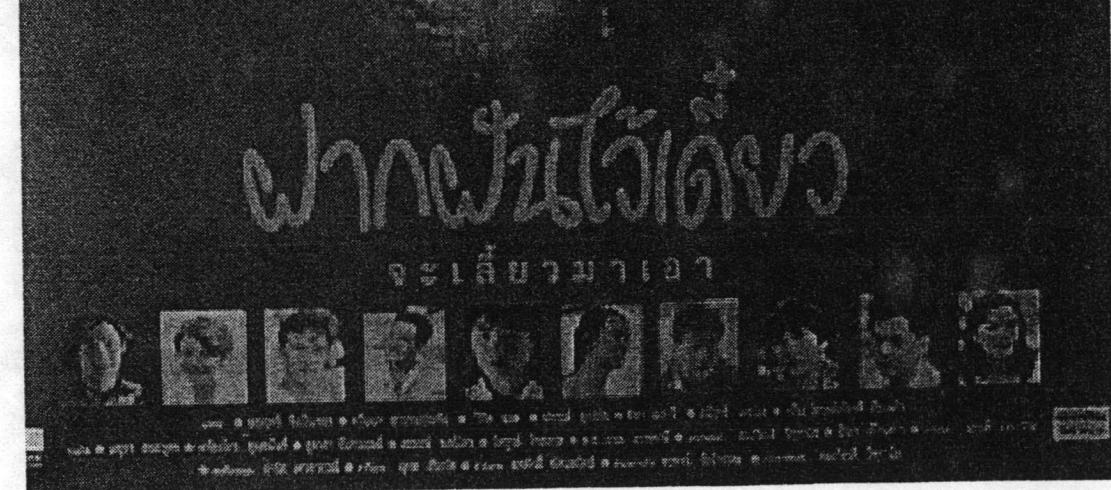

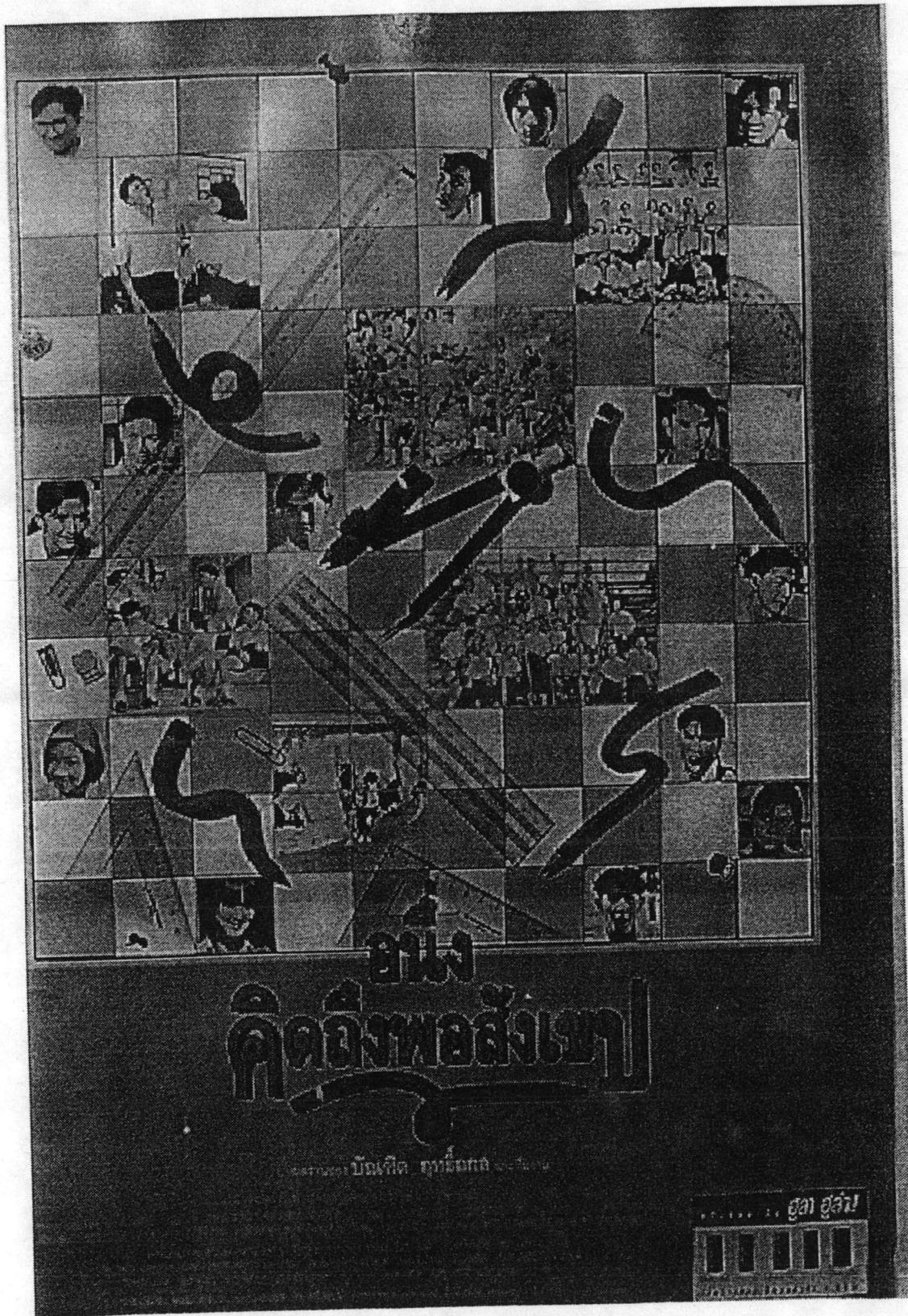
ភាគរបៀបធ្វើឱ្យ

ទាំងអស់មានរាយ

.....

รายชื่อภาระนักร้องในประเทศไทยประจำปี พ.ศ. 2535 จำนวนทั้งสิ้น 91 เรื่อง

1. ไอ้เขี้
- ***2. แซะ แซะ แซะ เจอเจ้าเหวว
- ***3. ครั้งนี้โลกมุกดไม่อุย
4. น้ำหวาน
5. พิม
6. โหดล่าหิน
7. ศุสานรักโรงหิน
8. อ้อนกะล่อนเต็มสูตร
9. พันธุ์ผีป้อม 3
10. ยุ่งตะมะตึอง
11. หอ หีๆ
12. ไอ้เพชร บ.ข.ส. 2
13. เรียม 2
14. นักร้องคนองเป็น
15. โหดแล้วเท่
16. เพียงเรามีเรา
17. ขอนค่าตา
18. 2 มือเป็นสารวัตรหิน
19. คอกไม้ร่วงที่สันทราย
20. โรงเรียนกำจัดป้อม
21. ลิงลากทาง ไอ้ช้างถีบ
22. รองตี๋แล่นแปล็บ
23. ตามล่าแต่หาไม่เจอ
24. แม่นาคเจอผีป้อม
25. แรงรักพยาบาท
26. ทายาทไอ้ฝาง ร.ฟ.ก.
- ***27. ฝากผัน ไว้เดียวจะเลี้ยวมาเอา
28. ล้านเมืองคนดุ
29. ปลูกผึ้งมาจี้ป้อม
- ***30. อนึ่งคิดถึงพอสังข์

31. ทหารเกณฑ์บานจำ
 32. ไม่นิ่มไม่เชือด
 33. คอกไม้ป่า
 34. สมศรี 422 อาร์
 35. บ้านผีป้อม 7
 36. สาวออย 2
 37. เทวค่าไม่ช่วยก็รวยได้
 38. สาวไชเทก
 39. จันทร์เรน
 40. บุญตั้งใจ
 41. ดีอคเตอร์ครก
 42. เก่งจริงนะตัวแคนเนียะ
 43. ไฟกลางคืน
 44. ครูจันทร์เรนประทีปแห่งลุ่มแม่น้ำสาย
 45. แสงระวี
 46. กัสสร + 4
 47. เสน่ห่า
- ***48. ทะเลียนแต่เท่
- ***49. ปื้อสำหรับบางวัน
50. ผู้ชายชื่อต้น ผู้หญิงชื่อนุช
 51. จะกู้รักกอดน้องให้ก้องโลก
 52. บันทึกรักพุ่มพวง
 53. เมียพ่อขอไว้คัน
 54. ตัพหาแม่เบี้ย
 55. บุหงา
- ***56. แซะ แซะ แซะ 2 ฉบับโปรด়ใส
- ***57. เท่ ส้ม อ่อง
58. สาว สาว สาว
59. เพ็ญพักตร์
60. ไฝสีทอง
- ***61. มองแกน 99 ครั้งก็ถึงได้

62. ໂປ່ງ ໂປ່ງ ຜຶ່ງ
 63. ເຈະເວລາຫາໂກີ້ະ
 64. ແສງຮະວິ 2
 65. ທໍານິພຣ
 66. ແຈັກພື້ອດຄນຈະຮວບຂ່ວຍໄມ່ໄດ້
 67. ລໍາຍອງ 4+1
 68. ພລ່ອນໜີ້ອຽມ ໂຮງນ໌
 69. ສາວໄວແສງ
 ***70. ເນີ່ມເນີ່ມ ແລ້ວກີ່ຈໍາ
 71. ທຸນເລຍໂອເຄ
 72. ອີ່ຫຸນບານໜໍາ
 73. ວິ່ທຳຕັ້ງກີ່ຍັງຮັກເຊອ
 74. ສະແດວແຫ້ວ
 75. ມນຕີຮັກລຳນໍາໜີ້
 76. ເຊີ່ຍນລ່າປອນ
 77. ເພີ່ຮຣມາດດຳ 2 ຕອນລ່າສາວພັນຫຼຸດ
 78. ສາມໂທນ
 79. ທິນ ແຫັກ ໄຟ
 80. ເຮີ່ຍນ 3
 81. ໂຕແລ້ວຕ້ອງໂຕ
 82. ແມ່ນ່າຍ
 83. ສິງຫົ່ສຍາມ
 84. ເພຣະະລະນັ້ນ ນັ້ນນ່ະຈີ້
 85. ສຍອງກ່ອຍສ໌
 86. ຜູ້ໃຫຍ່ໜໍລື ພ່ອທຸນໍລວ່ອ
 87. ຈະໃຫຍ່ຈະບໍ່ອົກົມພ່ອເຮາ
 88. ບນດັນຄນນອນເປລ
 89. ສອງຝຶ່ງໂທງ
 90. ມີນາກະອາທິທິຍ໌
 91. ບ້ານຜືປອນ 8

ประวัติผู้เขียน

นางสาวฉัตรกุล ทองเกตุ อายุ 27 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2533 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญา มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. 2535 ปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนงานกิจกรรมพิเศษ กลุ่มชินวัตร

